

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๑๒

วันศุกร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๑

ณ ดิถุสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ต้องขอไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๗๖ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว

ณขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗
วันศุกร์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๐ ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาไต่ถามไว้เพื่อให้
ท่านสมาชิกทราบ ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๒๑ แล้ว จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไข
เพิ่มเติมอะไรหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติมถือว่าที่ประชุม
รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗ วันศุกร์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๐

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

LIRT

วันที่ ๔/๒๕๖๑ วันที่ ๓๐ ม.ค. ๒๕๖๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร ๐๒๐๓/๑๓๖๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๗ มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วย คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควมบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

(พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง
ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้กำหนด
ไว้ว่าหากมีความจำเป็นสำหรับการสำรวจระบบไฟฟ้าหรือการป้องกันอันตรายหรือความ
เสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า ใ้พนักงานหรือลูกจ้างของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง
ประเทศไทยเมื่อสามารถเข้าใช้สายหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีใช้เคหสถาน
ของบุคคลอื่นเป็นการชั่วคราวได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์
นั้นทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า บางกรณีเช่น ใน
กรณีการสำรวจทั่วไปซึ่งเป็นการสำรวจขั้นต้นเพื่อเลือกแนวหรือที่ตั้งระบบไฟฟ้า ก่อน
จะดำเนินการสำรวจขอมเป็นการยากที่จะทราบว่าอสังหาริมทรัพย์ที่จะเข้าใช้สายหรือ
ครอบครองชั่วคราวนั้น เป็นของบุคคลใดและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ที่ใด จึงไม่
อาจแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบล่วงหน้าเป็นรายบุคคลตามที่กฎหมายบังคับไว้
ซึ่งถ้าจะคงปฏิบัติเช่นนั้นแล้วก็ย่อมจะทำให้การดำเนินการสำรวจดังกล่าวล่าช้าเกิน
ควร จึงควรเปลี่ยนแปลงวิธีการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบเสีย
ใหม่ จากการแจ้งเฉพาะรายมาเป็นกรแจ้งรวมโดยประกาศเขตสำรวจไว้ ณ ที่ว่า
การอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย จึงจำ
เป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง
ประเทศไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการ
ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการสร้างและบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า
ให้พนักงานหรือลูกจ้างมีอำนาจที่จะใช้สายหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ในความ
ครอบครองของบุคคลใด ๆ ซึ่งมีใช้เคหสถานเป็นการชั่วคราวภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

LIRT

(๑) การใช้สอยหรือเข้าครอบครองนั้นเป็นการจำเป็นสำหรับการสำรวจระบบไฟฟ้า หรือการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า

(๒) ใ้แจ้งหรือประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งหากริมทรัพย์สินสาธารณะ ล่วงหน้า ดังต่อไปนี้

(ก) ในการสำรวจระบบไฟฟ้าหรือในการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งหากริมทรัพย์สินสาธารณะเป็นการเฉพาะรายภายในเวลาอันสมควร แต่ไม่น้อยกว่าสี่สิบแปด ชั่วโมง หรือ

(ข) ในกรณีสำรวจทั่วไปเพื่อเลือกแนว หรือที่ตั้งระบบไฟฟ้าที่เหมาะสม ให้ประกาศกำหนดเขตสำรวจไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และในราชกิจจานุเบกษา ก่อนวันสำรวจไม่น้อยกว่าสามสิบวัน หรือ

(ค) ในกรณีสำรวจเฉพาะแห่งภายหลังที่เลือกแนว หรือที่ตั้งระบบไฟฟ้าที่เหมาะสมได้แล้ว หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งหากริมทรัพย์สินนั้นมิได้อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่กำลังสำรวจอยู่ และเป็นกรณีที่จะต้องสำรวจโดยเร่งด่วน ให้ประกาศกำหนดเขตสำรวจไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ก่อนวันสำรวจไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ ให้พนักงานหรือลูกจ้างแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

ถ้าความเสียหายเกิดแก่เจ้าของ ผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่นเนื่องจากการกระทำของพนักงานหรือลูกจ้าง บุคคลนั้นยอมเรียกค่าทดแทนจาก กฟผ. ได้ และถ้าไม่สามารถตกลงกันในจำนวนค่าทดแทน ให้มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

.....
.....

พลโท บุญเรือน บัวจรรยา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ. รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ๕๖.)

โดยมีหลักการ คือ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้
กำหนดไว้ว่า หากมีความจำเป็นสำหรับการสำรวจระบบไฟฟ้าหรือการป้องกันอันตราย
หรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า ใต้งานหรือลูกจ้างของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต
แห่งประเทศไทยมีอำนาจเข้าใช้สายหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีใช้เคหสถาน
ของบุคคลอื่นเป็นการชั่วคราวได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์
นั้นทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า บางกรณีเช่น ใน
กรณีการสำรวจทั่วไปซึ่งเป็นการสำรวจขั้นต้นเพื่อเลือกแนวหรือที่ตั้งระบบไฟฟ้า ก่อนจะ
ดำเนินการสำรวจขอมเป็นการยากที่จะทราบว่าจะเข้าใช้สายหรือครอบ
ครองชั่วคราวนั้น เป็นของบุคคลใดและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ที่ใด จึงไม่อาจแจ้ง
ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบล่วงหน้าเป็นรายบุคคลตามที่กฎหมายบังคับไว้ ซึ่งถ้า
จะตองปฏิบัติเช่นนั้นแล้วก็ขอมจะทำให้การดำเนินการสำรวจจะชักหรือล่าช้าเกินควร จึง
ควรเปลี่ยนวิธีการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบเสียใหม่ จาก
การแจ้งเฉพาะรายมาเป็นแจ้งรวมโดยประกาศเขตสำรวจไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอที่
อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีสมาชิกผู้ใดของใจหรือต้องการ
อภิปรายอะไรหรือไม่ครบในเรื่องนี้

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่ค่อย
สนใจในเหตุผลที่ใดเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมเองเห็นว่าในหลักการนั้น

ประโยชน์ของเอกชนย่อมจะต้องเป็นรองและยอมจะต้องไม่มีผลมาเป็นกาที่จะให้
 ประโยชน์ของส่วนรวมต้องพึงถูกกระทบกระเทือนและเสียหาย กระผมยึดมั่นและเห็นว่า
 หลักการนี้สำคัญ แต่ทว่าลักษณะของเรื่องและเหตุผล ทั้งที่ปรากฏในการที่จะนำมาแก้ไข
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็นว่ามิได้เป็นการยึดถือหลักนี้อย่างแท้จริง ถ้าพิจารณา
 คุให้แท้จริงแล้วละก็ เหตุผลของการที่เราจะให้อำนาจแก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต มาใช้
 อำนาจซึ่งเป็นการเข้าไปก้าวกายและเป็นการไปละเมิดสิทธิของเอกชนนั้น ไม่มีเหตุผล
 อันสมควร เหตุผลที่กล่าวมานี้ก็คือว่าเป็นการลำบากไม่สามารถที่จะไปแจ้งเจ้าของกรรม
 สิทธิของเอกชนได้ทุกราย จึงจะทำให้งานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ นั้นต้องชักช้าและ
 ลำบาก ถ้าเรามาพิจารณาคตามความเป็นจริงแล้ว ถ้าหากว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ จะ
 วางสายและดำเนินการใด ๆ หรือจะบำรุงรักษาสายไฟฟ้า ซึ่งได้วางไปแล้วนั้นไม่เป็น
 การยากหรือเหลือวิสัยหรือจะลำบากมากแต่ประการใดเลย ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ของ
 การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ จะไปขอแผนที่จากกรมที่ดิน ถ้าเป็นที่ยังไม่เคยวาง ไปขอคุเขา
 จะมีแผนที่ของทุกแห่งอยู่ครบหมด เพราะว่ามีกาออกโฉนดหรือที่ยังไม่มีกาออกโฉนดก็
 มีแผนที่ เขาก็จะบอกกว่าที่เหล่านั้นเป็นที่ของใครบ้าง แล้วก็ไปแจ้งต่อเจ้าตัวเขาเองก็
 เท่านั้น แต่ทว่าที่เสนอมานี้ก็ไม่ประสงค์ที่จะทำงานเช่นนั้น กลับเป็นว่าเมื่อต้องการจะ
 วางสายไฟฟ้าไปที่ใดก็ประกาศเท่านั้นเอง แล้วการประกาศก็ประกาศที่อำเภอใครจะ
 ทราบหรือไม่ก็แล้วแต่ แล้วก็เข้าไปครอบครองไปใช้ที่ดินของเขา ถูกแล้วที่ดินดังกล่าว
 ไม่ใช่เคหะสถาน ก็แน่ละครับ ถ้าหากว่าเป็นเคหะสถาน เขาอยู่กันแล้วไปทำอย่างนั้นก็
 ไม่ได้ แต่เป็นที่ดินของเขาเป็นกรรมสิทธิของเขาก็ควรจะต่อแจ้ง ควรจะใช้ความ
 พยายามเพียงเล็กน้อยที่จะไปคุแผนที่ แล้วก็แจ้งกับเจ้าของเขาให้ทราบ ยิ่งถ้าหากว่า
 เป็นที่ซึ่งได้วางสายผ่านไปแล้ว เพียงแต่จะบำรุงรักษาจะแจ้งให้เจ้าของเขาทราบ เช่นนี้
 เจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ก็ยังไม่กระทำเช่นนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการละเมิด
 สิทธิของเจ้าของที่ดิน อันนี้ในประเทศเรายังรับและเคารพในสิทธิของเอกชนอยู่ การที่
 จะไปแจ้งก็ไม่น่าจะเป็นอุปสรรค การที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่หมายความว่าจะไปสร้าง
 ความลำบากอะไรมากมายให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็ได้วางสาย

โต้วารุรักษามาแล้วเป็นอันมาก เป็นแต่เพียงต้องการความสะดวกมากยิ่งขึ้น ก็ดีกว่า เห็นใจ กันารวมมือ แต่ถ้ามหาการที่จะให้สะดวกมากยิ่งขึ้นนั้นควรกับว่าเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าผลิต ฯ ไม่ประสงค์แก่การที่จะทำงานของตน กระแฉึกว่าเป็นการไม่สมควร เมื่อพิจารณาโดยตงแท้แล้วก็เห็นว่า เรื่องนั้นจะเป็นการละเมิดสิทธิเป็นการที่ไม่ให้สิทธิแก่ เจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตามสมควร กระแฉึกเห็นว่าไม่ว่าที่จะยอมรับหลักการ เช่นนี้ ขอบพระคุณครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงในเหตุผลที่ประกอบหลักการ ไคกล่าวถึง เรื่องว่าในบางกรณี กฟผ. ไม่สามารถทราบหรือว่าทราบได้โดยยากว่าผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน ก็จึงไม่อาจจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้าไคตามกฎหมายปัจจุบันที่มีบัญญัติอยู่ แต่ครั้นเมื่อมาตุ้วราชพระราชมัญญัติที่เสนอนี้ มาตรา ๒๕ (ข) แล้วก็จะเห็นว่าไคกันเอาเรื่องการแจ้งเจ้าของหรือผู้ครอบครองออกไปเสียเลยทีเดียว ซึ่งหมายความว่าถึงแม้จะทราบว่าใคร เป็น เจ้าของหรือผู้ครอบครองอย่างแน่ชัดก็ตามที่ เจ้าหน้าที่ไคไม่ตองแจ้ง เพียงแต่ว่าทำประกาศ ไปปักไว้ที่อำเภอ ไม่น้อยกว่า ๓๐ วันแล้วก็เข้าไปทำการสำรวจไค ซึ่งการมีประกาศที่อำเภอ นั้นทราบกันอยู่แล้วว่าถ้าผู้ไคไคมีความ เกี่ยวของในคานธุร ก็กับอำเภอแล้วก็ยากที่จะมีโอกาส ไปตรวจประกาศนั้น ความจริงคิดเห็นใจ กฟผ. ที่ตองการทำงานไคคล่องตัว และรวดเร็ว แต่เห็นถ้าพิจารณาในคานที่ว่าเข้าไปใน เขตที่ดินของราษฎรที่เขามีเจ้าของอยู่ไค เขาลักษณะที่อาจจะ เป็นการรอนสิทธิหรืออย่างที่ท่านสมารถผู้ไคเกี่ยวที่ดินหนึ่งไคกล่าวไป แล้ว นอกจากนั้นที่ดินบางแปลงก็อยู่ใน เขตเมือง หรือว่าใน เขตเทศบาลซึ่งสามารถจะ สอบหา เจ้าของกรรมสิทธิ์ไคไคยากอะไร และบางแปลง เขาอาจจะมิรู้รอบขอบคิที่อยู่ ถ้ามหาว่าเจ้าหน้าที่ของ กฟผ. เข้าไปดำเนินการสำรวจอย่างนั้นก็เป็นการที่ไม่สุจะเหมาะสมนัก นอกจากนั้นคิดนอยก็จะทราบเห็นว่าตามมานั้นในบางครั้งก็อาจจะเป็นที่มาวิตก คือว่าพนักงานหรือลูกจ้างของ กฟผ. อาจจะเข้าไปสำรวจในที่คินซึ่ง มีคน เขาคูแสดหรือครอบครองอยู่ ก็อาจจะเกิดการวิวาทกัน เป็นเหตุการที่ไม่สงบขึ้น

และทำให้ราษฎรมีความรู้สึกในทางที่ไม่สมควรต่อรัฐ

โดยสรุปแล้วจึงอยากจะกราบเรียนถามว่าถ้าหากจะกำหนด ให้อำนาจ พนักงานหรือว่าลูกจ้างของ กฟผ. นั้นเข้าไปสำรวจในที่กินของราษฎร โดยเฉพาะในกรณี เมื่อไม่สามารถจะทราบเจ้าของเขาได้เช่นนี้ จะใครหรือไม่ มีใครจะเข้าไปใช้สิทธิ ทั้ง ๆ ที่รู้ หรือสามารถจะรู้ได้โดยง่ายว่าใครเป็นเจ้าของ แต่ว่าไม่แจ้งให้เจ้าของ เขาทราบเลย เพราะอาศัยอำนาจกฎหมายที่แก้ไขใหม่ในส่วนในร่างมาตรา ๒๔ (ค) นั้น ก็มีถ้อยคำที่อาจจะเป็นอย่างที่สงสัยว่าถ้าเมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์มี ไร้อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่กำลังสำรวจอยู่อย่างนี้ ก็เช่นเดียวกัน ก็ให้ทำเป็น ประกาศไปปิดไว้ที่อำเภอ คิดนึกคิดว่าอาจจะมีความผิด พวกหัวหน้าหมอ นักกฎหมายอะไร ที่มีความกันชนอีกกว่าคำว่า "บริเวณใกล้เคียง" นั่นคืออย่างไร เขาอยู่ห่าง ๒๐๐ เมตร ๕๐๐ เมตร จะถือว่าใกล้เคียงหรือไม่ อาจจะมีความผิด จึงขอกรณเรียนไว้เพื่อได้ ไปรศพิจารณาและไปรศกรณชี้แจง ขอขอบพระคุณคะ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวก กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๔ แห่ง พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เหตุที่ขอสนับสนุนนั้นก็เพราะปรากฏ เหตุการณ์อยู่ทั่ว ๆ ไปว่า การจะทำอะไรบางอย่างก็ไม่ใช่จะทำได้ง่าย ๆ นัก แต่ว่าการแก้ไขถ้าได้แก้ไขแล้วก็จะสะดวกขึ้น การสำรวจหรือจะเข้าไปตรวจสอบ อะไรก็ตามจะต้องผ่านเจ้าของที่ไม่ทราบว่ามีหรือที่รอยเจ้า และเจ้าของที่บางแห่งก็ มีใครอาศัยในที่กินเหล่านั้น ถ้าหากจะติดต่อกันก็กินเวลาเป็นปี ๆ ก็ยังไม่ค่อยจะพบเจ้า ของที่บางรายบางแห่ง อันนี้กระผมเคยทำแผนผัง เพียงแค่ที่แคบ ๆ เท่านั้นเองครับ เป็นเวลาปีเศษกว่าจะได้ติดต่อกับเจ้าของที่ แต่อันนี้ก็ไม่น่าจะไปคำนึงถึงเรื่องอื่น ๆ ว่าจะไปปรบกวณสิทธิ์อะไรของใครของเขา ในวรรคท้ายของมาตรา ๒๔ นั้นกระผม ไขว่คว้า ถ้าหากว่าพนักงานหรือลูกจ้างใดกระทำการใด ๆ ซึ่งอาจจะเป็นการทำให้เกิด ความเสียหาย การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ๆ ก็ต้องยอมรับนับชอบอยู่แล้ว อันนี้กระผมเห็นว่า

อย่างนั้น และข้อสำคัญอีกข้อหนึ่ง การที่จะลงมือทำการสำรวจการอะไรต่าง ๆ นี้ ก็ไม่ได้หมายถึงว่าจะต้องไปลงราก็เสียอะไรจนแน่นอนแน่ชัดจริงจังนัก เพียงแต่เป็นการชั่วคราว เพื่อจะดำเนินการนั้น แต่ถ้ามหากจะดำเนินการอย่างจริงจังแล้ว กระทบก็คิดว่าที่ดินหรือสิทธิของเขาด่าง ๆ ก็ยอมจะอยู่อย่างนั้น ไม่ใช่จะไปเอาของเขาเข้ามาครอบครองอะไรอย่างนั้นครับ อันนี้กระผมจึงสนับสนุนเพื่อความคล่องตัวของ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเพื่อให้งานนั้นได้ดำเนินไปด้วยดีครับ

นายธรรมบุญ ลักพัสดี : ขอบพระคุณครับ ทานประธานที่เคารพ
 กระผม ธรรมบุญ ลักพัสดี ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนถามรัฐบาลถึงเรื่องหลักการใหญ่ก่อนนะครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องการขอแก้มาตรา ๒๘ จากเดิมที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งในพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น มีมาตราอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๒๘ อยู่หลายมาตรา อย่างเช่นมาตราที่เกี่ยวข้องและต่อเนื่อง เช่น มาตรา ๓๐ ซึ่งอ้างถึงวรรคสาม เรื่องค่าทดแทน แต่ในทีมนั้นที่แก้ไขเป็นวรรคสุดท้ายและมาตรา ๓๔ อ้างถึงวรรคสองที่เกี่ยวกับมาใช้บังคับในการแข่งขัน ในนี้เป็นวรรคสามและเป็นหัวข้อ ๒ กระผมสงสัยในหลักการว่าถ้ารัฐบาลจะขอแก้มาตังนี้ และถ้าสภาจะผ่านไป แต่ขออื่นในพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น ข้อความอย่างนั้นก็ขัดกัน รัฐบาลอาจจะต้องขอแก้มาที่หลังอีกครั้งนี้จะเหมาะสมหรือไม่ กระผมจะขอแก้ไขมาตราเหล่านี้ได้หรือไม่ จะเป็นการแก้ไขเกินหลักการหรือไม่ ถ้าหากเป็นการแก้ไขเกินหลักการ รัฐบาลเห็นว่าจะขอแก้มาที่หลังคนละข้อก็จะเสียผลจะขอรับคืนไปเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องไปเลยจะไ้หรือไม่ กระผมขอถามหลักการใหญ่ก่อนนะครับในข้อนี้ เพราะมาตรา ๒๘ นี้ผลกระทบกระเทือนไปถึงหลายมาตรา และในทันทีที่ขอแก้มาไม่มีเอ่ยถึงมาตราเหล่านั้นเลยว่าจะแก้ไขอย่างไร ก็อาจจะทำให้การใช้อันนี้ไม่เป็นผลโดยเจพาะมีเกี่ยวกับโทษทางอาญาอยู่ด้วย กระผมก็อยากจะหารือว่า รัฐบาลจะกรุณาพิจารณาอย่างไร กระผมก็อยากจะขอพิจารณาในเรื่องรายละเอียดความมาตรา ๒๘ กระผมขอประทานโทษ

ทานสมาชิกผู้มีเกียรติถวายที่พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๑ นี้ไม่มี รัฐบาลไม่ได้ใหม่
 ทางสภาไม่ได้ใหม่ กระทบเพียงเร็ดไปทางสำนักหัวหน้ากฎหมายการ ไฟฟ้าผลิต ๓
 เมื่อเข้ตนเองก็เลยโคทรามรายละเอียก และประกอบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาทามา
 ให้ อยางไรก็ตามกระทบจะไม่พยายามเอยเรื่องเหล่านี้ใหม่าก เพราะวาทานสมาชิก
 ก็ไม่มี แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย และข้อที่ ๒ กระเมคคิดว่าอาจจะถูกตอง แต่กระเมค
 ไม่มีกฎหมายต่อเนื่อง คือในพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้นเองก็มีเรื่องรัฐมนตรี
 ปรึกษากการ นอกวารัฐมนตรีปรึกษากการคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
 กระเมคเข้าใจวาคงจะมีกฎหมายอื่นต่อเนื่อง ซึ่งรับไปโดยเฉพาะอยางของสำนักนายก ๓
 อะไรตาง ๆ ก็อาจจะรับโอนไป หรืออาจจะเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายก ๓ เป็น
 ผู้รับผิดชอบหรือปรึกษากการ เพราะเห็นทานรัฐมนตรีประจำสำนักนายก ๓ โคน้ำชี้แจง
 เพราะฉะนั้นอันนี้กระเมคไม่คิดใจอะไรมากเหมือนข้อ ๑ นะครับ ทั้งนี้ข้อที่ ๓ นี้เกี่ยว
 กับรายละเอียกของมาตรา ๒๔ ขอแกจากเดิมก็เกี่ยวกับวิธีการแจ้ง คือในมาตรา ๒๔
 อันใหม่กำหนดว่าแจ้งโดยมี ึ่งอนเวลาแนช้คคามกรณีแทนตามเวลาอันสมควร ของ
 มาตรา ๒๔ เดิม ขยายความออกมาเป็น ๓ ช่วง คามการปฏิบัติของการ ไฟฟ้าอันมี ๓
 แบบ คือ ๔๔ ชั่วโมง แล้วอีก ๓๐ วัน โดยประกาศที่เอาแกมในราชกิจจวา ๓ แล้ว
 อันที่ ๓ ก็คือ ๓๐ วัน ประกาศที่เอาแกเหมือนกันครับ ในประการนี้กระเมคอยากจะ
 ขอทราบเรียนว่าในมาตรา ๒๔ ไซ้พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งอันนี้ที่กระเมคของใจ
 เพราะอยางที่ทานสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปที่ให้ความเห็นทักทวงหรือ เสนอแนะ ไป
 นั้นก็ได้ไซ้คำว่า "กฟผ." คือการ ไฟฟ้าผลิต ๓ ซึ่งความจริงนั้นก็ยังไม่ตรงกับ
 มาตราที่เคียว ถ้าไซ้ "กฟผ." กระเมคก็ไม่คิดใจ เพราะเป็นสตามันยอมรูจักกับ
 รับผิดชอบ ยอมรับกมในการปฏิบัติงาน แต่ถ้าไซ้พนักงานหรือลูกจ้างแล้วก็ไม่มีความ
 ต่อเนื่องจ่ากัไว้ เช่น พนักงานหรือลูกจ้างที่รับมอบหมายจาก กฟผ. หรือที่ไ้รับมอบ
 อำนาจจาก กฟผ. อันนั้นยิ่งหลวมใหญ่ครับ พนักงานหรือลูกจ้างนั้นนตามนิยามศัพท์ของ
 พระราชบัญญัติการ ไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้นบัญญัติแค่เพียงวา

เราทราบอยู่แล้ว มักจะคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐเป็นที่ตั้ง แล้วมักจะถือราคากลาง มักจะถือค่าทดแทนในทางที่เหมาะสม แต่ไม่ได้อ้างถึงสภาพแท้จริง มักจะขอรอบขอม ไป แล้วผู้เสียหายก็อาจจะเกิดความรำคาญถ้าจะออกไปฟ้องศาลอีก จริงผู้มีสิทธิฟ้องศาล แต่ฟ้องศาลในชั้นสุดท้าย ไม่ใช่ฟ้องได้ทันที ต้องผ่านกระบวนการเหล่านี้ไปก่อน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ก็มีบทบัญญัติกำหนดโทษทางอาญา คือปรับ ๒,๐๐๐ บาท กับจำคุก ๒ เดือนด้วย เพราะฉะนั้นการที่จะออกกฎหมายให้ประโยชน์แก่รัฐวิสาหกิจไปทำอะไร กระแสว่าในเมื่อเขาหารายได้ก็ควรจะให้เขารับผิดชอบในฐานะผู้หารายได้ เขามีเงินพอที่จะให้ใกล้เคียงกับในบทบัญญัติมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๑ นี้ รัฐวิสาหกิจมีหน้าที่จะต้องให้โบนัสกับคนของตัวด้วย ต้องให้ค่าทดแทนรักษาคณะของตัวอย่างดี เพราะฉะนั้นถ้าไปทำงานสาธารณประโยชน์ แล้วทำให้คนอื่นเสียหาย ก็อาจจะใช้ให้เขาได้เป็นอย่างดี ไม่ควรมีบทบัญญัติมาจำกัดว่าต้องผ่านอนุญาโตตุลาการ ต้องใช้พระราชบัญญัติเวนคืน ซึ่งอันนั้นอีกปากหมัด แล้วถ้าขัดขึ้นพระราชบัญญัติเวนคืนก็ดี ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ดี มีโทษทางอาญาทั้งนั้น เช่นเขาเข้าไปใช้ทรัพย์สิน พยายามไม่ให้เขาใช้ ตีคดีร่างทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้จะเห็นได้ว่ามีความไม่เหมาะสมอยู่ โดยเฉพาะรัฐบาลปัจจุบันก็มีนโยบายแน่วแน่ว่าจะทำอะไร เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมทุกหน่วยทุกเหล่า ไม่ถือประโยชน์ของรัฐเป็นที่ตั้ง และในเรื่องนี้กระผมก็เลยอยากจะเสนอแนะว่า ถ้าเมื่อมีทางเป็นไปได้ รัฐบาลจะกรุณาปรับ คือพนักงานลูกจ้างนี้ ถ้าจะใช้คงเกินค่านี้นี้ กระผมก็อยากจะขอขยายความว่าพนักงานหรือลูกจ้างที่ไ้รับมอบหมายหรือไ้รับมอบอำนาจจาก กฟผ. เพราะอะไร เพราะว่าถ้าจะไ้หนักแน่นขึ้น ไม่ใช่พนักงานหรือลูกจ้างคนหนึ่งคนใดระดับเสมียน ระดับคนขับรถยนต์ก็ไ้มาอยู่ในนี้หมด ก็ควรจะได้รับมอบอำนาจ และอันนี้ไ้ไปก็คิดถึงความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของ กฟผ. เพราะ กฟผ. เป็นงานใหญ่ เป็นงานที่สร้างขึ้นมาด้วยเงินมาก คนมาก ด้ ๆ ทั้งนั้น ก็อาจจะวิธีที่จะแบ่งงานให้ถูกต้องให้รักกษณะครบ กระจายอำนาจไปแล้วขอบเขตอำนาจมีเท่าไร ควรจะหาไ้รูปแบบใหม่

พนักงานตามตัวนั้นจะทำได้อย่างไร ก็น่าจะทำได้โดยเหมาะสม ไม่ควรจะมีมากำหนด หลวม ๆ ในกฎหมายเพื่อให้มีความคล่องตัวมาก ๆ แล้วเกิดปัญหาเกี่ยวกับราษฎร แล้วราษฎร ก็ต้องเดือดร้อน เพราะอยู่ที่ความดีของกฎหมายอย่างที่ว่านั้นด้วย หรือรัฐบาลจะเห็นว่า การระบอบอย่างนี้ไม่รัดกุม พนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายหรือได้รับมอบอำนาจ จาก กฟผ. เป็นข้อความยึดเชื้อ ยาว จะกำหนดเหมือนมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ จนถึงมาตรา ๓๔ ของพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งท่านสมาชิกก็ไม่มี รัฐบาลคงจะมี จะบัญญัติอย่างนั้นก็ได้อีก เพราะในนั้น ใช้คำว่า "กฟผ." หมด คือใช้สถาบันหมด กฟผ. จะเข้าไปทำอะไร กฟผ. จะทำอะไร กฟผ. จะติดตั้งอะไร จะเดินเส้นทางผ่านอะไร ใช้ กฟผ. หมด นั่นแสดงสถาบัน ส่วนรวม ต้องผ่านการประสานงาน ผ่านการปรึกษาหารือที่ใกล้ชิด ที่รอบคอบ เพราะ ฉะนั้นในมาตรานี้ไม่ควรใช้พนักงานหรือลูกจ้างให้ต่างกันออกไป กระผมจึงสรุปได้จาก เรื่องทั้งหมดดังนี้

ประการแรก รัฐบาลจะกรุณาพิจารณาว่ามาตรา ๒๕ ที่ขอแก้ไข ถ้าขอ แก้แล้วสำเร็จไปตามที่โครงการ โดยสถาบันผ่าน จะกระเทือนถึงมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ ด้วยครับ ซึ่งอ้างถึงมาตรา ๒๕ นี้โดยข้อความซึ่งผิดจากเดิมแล้วทั้งนั้น เพราะฉะนั้น ถ้า ๒ มาตรา นั้นไม่แก้ รัฐบาลจะต้องแก้แน่ที่หลัง กระผมก็อยากกราบเรียนว่า จะรับไป แก้เสียใหม่เลยจะ ได้หรือไม่หรือจะขอแก้เฉพาะอันนี้ครั้งนี้นะก่อน แล้วอันหลังมาว่ากันใหม่ ก็สุดแต่คณะครับ

ประการที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติคงไม่มีปัญหา ก็คงรับไปโดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี อันนี้กระผมก็ ไม่ค่อยใจ

ประการที่ ๓ ก็ขอแก้เป็น พนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับมอบหมายหรือ รับมอบ อำนาจจาก กฟผ. นั่นที่ ๑ อันที่ ๒ ก็ใช้ กฟผ. แทนพนักงานหรือลูกจ้างไปเลยก็จะ เหมาะสม แล้วส่วนเงินเป็นเวลา ๔๔ ชั่วโมงกับ ๓๐ วันนั้น คำว่าปฏิบัติงาน กระผมก็เห็น

สมควรแล้ว ขอสนับสนุน เพราะว่าตามกฎหมายเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ พูถถึงการ
สำรวจระบบไฟฟ้าเฉย ๆ แต่อันนี้ได้แยกออกมาเป็นรายละเอียด มีทั้งสำรวจ คือสำรวจ
ระบบไฟฟ้า แล้วก็ป้องกันกันภัยอันตราย เป็นการสำรวจทั่วไปด้วย เป็นการเฉพาะแห่ง
ด้วย ซึ่งก็ขอแคบลงมาตามลำดับ ช่วงเวลาควรจะยืดหยุ่นลงมาตามลำดับระดับ
แทนที่จะเป็นเวลานับสมควร ซึ่งมีปัญหาทางกฎหมายมากกว่าสมควรนั้นแค่นั้น ก็มีคดี
ขึ้นมาถึงศาลด้วย อย่างไรก็ตาม กระผมก็ฝากข้อสังเกตในข้อนี้ไว้ว่าเวลาเหล่านี้ก็
อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติก็อธิบายไปแล้ว ขอให้แน่นอนครับ การบอกกล่าวให้
แน่นอน ไม่ให้มีปัญหา บอกกล่าวเมื่อไร ขอให้ย้อนหลังมาได้ โดยเฉพาะผู้รับเหมา
อาจจะใช้ประโยชน์เหล่านี้ย้อนหลังได้ เช่นอย่างค่าสมัครระเบียบการ โนติสของนาย
ถือไปรษณีย์เป็นหลัก ลงทะเบียนตอบรับ ในท้องถิ่นนั้นอาจจะลงทะเบียนตอบรับไม่ได้
หรืออาจจะไม่สะดวก อาจจะบอกกล่าวว่าจ่า ซึ่งจ่ากรายนไปบอก อย่างว่านี้ จะทำอย่างไร
จึงจะรัดกุม ไม่ให้มีปัญหาขึ้นมา ขอบพระคุณมากครับ

พลโท บุญเรือน บัวจรรยา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมต้องขออภัยที่ในตอนต้นมิได้ให้คำอธิบายแก่ท่านสมาชิกโดย
แจ่มแจ้ง ทำให้เกิดปัญหาสงสัยเป็นอันมาก แต่ในขณะที่เดียวกันนี้ กระผมต้องขอขอบคุณ
ท่านสมาชิกทั้งหลายที่ได้กรุณาให้ความเอาใจใส่ในกิจการของ กฟผ. เป็นอย่างมาก
กระผมจะพยายามตอบข้อปัญหาบางประการที่ท่านสมาชิกสงสัย ส่วนปัญหาบางอย่างที่
กระผมไม่ตอบ กระผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีก็หรือท่านรองนายกรัฐมนตรีที่นั่งอยู่คงจะ
ช่วยตอบแทนกระผมในตอนหลังได้ ตามมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติการไฟฟ้าผลิต
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ โคระบวรวิทย์ประสงค์ของการไฟฟ้าผลิต ๆ ไว้ว่า
ให้ทำหน้าที่ผลิตและจัดจำหน่ายหรือจัดส่งหรือจำหน่ายซึ่งพลังงานไฟฟ้าให้แก่การไฟ
ฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้าอื่น ๆ ตลอดจนให้แก่ผู้ใช้พลังงาน
ไฟฟ้า ซึ่งงานหนึ่งที่น่าสนใจที่สุด ก็คือการสำรวจแนวหรือที่ตั้งระบบไฟฟ้า อันนี้ใน
ขณะนี้ เป็นปัญหาอยู่อย่างมาก เพราะทางการไฟฟ้านครหลวงก็ดี การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็ดี

ได้เร่งมาทางการไฟฟ้าผลิต ๆ ให้ขยายกำลังผลิตใหม่มากขึ้นเพื่อให้ทันความต้องการ
 ของประชาชนใน ๔ - ๕ ปีข้างหน้า ซึ่งในเรื่องนี้การไฟฟ้าผลิต ๆ ก็จำเป็นต้อง
 ต้องทำด้วยความเร่งรีบ ทั้งนี้ในการจัดทำในการสำรวจแนวสายไฟฟ้าก็ คือ หรือว่า
 สำรวจที่ตั้งระบบไฟฟ้าก็ ที่นำมาเสนอในที่นี้ กระทบข้ออีกครึ่งหนึ่งว่า เป็นการ
 สำรวจที่ดินเพื่อเลือกแนว เป็นการสำรวจกว้าง ๆ ที่จะเข้าไปกว่าแนวใดจะ
 เหมาะสม มิได้สำรวจเฉพาะแห่งเป็นการเจาะจง ในการสำรวจที่วันนี้ พุศกันตรง ๆ
 ก็หมายความว่าเพื่อเข้าไปใช้สอยในที่ของประชาชน แต่ไม่ถึงกับว่าเข้าไปครอบครอง
 อะไร เมื่อกำหนดแนวเฉพาะใดเมื่อไรจึงจะไปสำรวจละเอียดอีกครึ่งหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นที่ขอแนบนั้นก็เพื่อความสะดวกในการที่จะไปสำรวจแนวทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นคง
 ไม่มีการที่จะไปทำให้ทรัพย์สินของคนอื่นเสียหาย ที่นี้กระทบอีกกรามเรียนว่า ใน
 ทางปฏิบัติทั่ว ๆ ไปนี้เกิดการขัดข้องในการติดต่อกับเจ้าของที่ดิน และส่วนใหญ่มันไม่
 คอยจะทราบว่าใครเป็นเจ้าของ เพราะที่ดินในชนบทส่วนใหญ่ไม่มีโฉนดกว่าจะสืบหา
 ชื่อเจ้าของก็เสียเวลามาก และในบางครั้งทั้ง ๆ ที่เรารอแล้วว่ามีใครเป็นเจ้าของ
 การติดต่อกันก็แสนจะยากลำบาก เพราะในบางครั้งไม่มีที่อยู่แน่นอน หรือบางครั้งก็มี
 ญาติห่างๆที่อยู่ห่างจากท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่มาก หรืออยู่คนละจังหวัดก็มีอยู่เป็นอันมาก
 เพราะฉะนั้นในการสำรวจเบื้องต้น ซึ่งเราคิดว่าเราไม่ได้ไปทำความเสียหายหรือ
 ไม่ถึงกับเข้าไปครอบครองทรัพย์สินของคนอื่นนั้น จึงอยากจะขอเปลี่ยนแปลงวิธีการ
 ให้ง่ายเข้า ซึ่งในอันนี้ท่านสมาชิกผู้เกียรติก็จะเห็นว่าที่เราขอแก้ไขนี้ ก็คือขอเพิ่มเติม
 วิธีการในข้อ ๒ (ข) คือในกรณีสำรวจทั่วไปนั้น ก็ขอให้ประกาศกำหนดเขตสำรวจไว้
 ณ ที่ทำการอำเภอซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่และมีอีกประการหนึ่ง คือใน (ค) ถ้ามี
 ความจำเป็นที่จะต้องไปสำรวจเฉพาะแห่ง แต่ว่าเป็นกรณีที่เร่งด่วน กระทบขอแนบ
 คำว่า "กรณีเร่งด่วน" ก็ขอให้ทำไปเช่นเดียวกัน คือให้ประกาศกำหนดเขตสำรวจ
 ไว้ ณ ที่ทำการอำเภอซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ส่วนที่ท่านคิดว่าอันนี้จะเป็นการที่ทำให้
 ให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันนั้น กระทบคิดว่าถ้าถึงขั้นกรมราชากร จะไปแก้ว่า

ผู้ที่เขาไปทำการสำรวจจะเอาประกาศนี้ติดไปเพื่อแสดงแก่เจ้าของถว้ยหรืออย่างไร
นั้นก็อาจจะกระทำได้ ส่วนที่ท่านสมาชิกบางท่านสงสัยว่าจะไปกระทบกระเทือนกับ
มาตราอื่นหรือไม่ และไกล่ถ่วงถึงเรื่องการจ่ายเงินค่าทดแทนหรืออะไรนั้น กระผม
คิดว่าในชั้นกรรมาธิการ เราอาจจะตกลงกันได้

นอกจากนั้นกระผมอยากกราบเรียนอีกข้อหนึ่งว่า ในการปฏิบัติการ ของ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ นั้น เนื่องจากเราเป็นรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นเราเอาใจใส่ต่อ
ประชาชนมากเป็นพิเศษมากกว่าหน่วยราชการธรรมดา. ก็คงจะเห็นได้ว่าการอพยพ
ประชาชนที่เขื่อนเจ้าพระ เป็นคน นอกจากเราจะให้ค่าชดเชยแก่เขาแล้ว เรายังไปจัด
ที่ดินให้เขา และไปสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ซึ่งมากกว่าส่วนราชการปกติ
เช่น กรมทางหลวง หรือว่ากรมชลประทานมาก เพราะฉะนั้นที่เรียนนี้เพื่อยืนยันว่า
ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ นั้นได้คิดถึงความเดือดร้อนของประชาชนมากเพียงพอ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่ากรณีที่รัฐบาล
เสนอร่างพระราชบัญญัติของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ขึ้นมานี้ ก็เป็นเรื่องที่จะแก้ไขปัญหา
ในการปฏิบัติงานซึ่งไม่เกิดความคล่องตัวเท่าที่ควร โดยข้อเท็จจริงแล้วการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิต ฯ ได้ดำเนินงานมาแล้วพอสมควร แล้วก็เกิดผลที่ต่อประชาชนมากมาย เป็นที่
ยอมรับกันอยู่ในขณะนี้ และก็มีความจำเป็นที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ จะต้องขยายงาน
ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ที่จะให้มีกระแสไฟฟ้าใช้ให้ทั่วประเทศ แต่จากปัญหาในการ
ปฏิบัติงานคงจะทำให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ขาดความคล่องตัว จึงได้เสนอที่จะแก้
กฎหมายฉบับนี้ให้เกิดความคล่องตัวขึ้น แต่ในเรื่องของความคล่องตัวนั้นก็เป็นเรื่อง
ที่จะต้องมีส่วนกระทบถึงผู้ที่เป็นเจ้าของของสิ่งหาวิมทรัพยากรบางอย่าง ตามที่ท่านสมาชิกที่เป็น
นักกฎหมายได้หยิบยกขึ้นมาเป็นเรื่องที่ท่านเพิ่งไปถึงการกระทบกระเทือนในทรัพย์สิน
หรือของสิ่งหาวิมทรัพยากรของตัวบุคคลหรือท่านสมาชิกที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ท่านรับผิดชอบอยู่
ท่านก็ค่อนข้างถึงสิทธิประโยชน์ของบุตรอมครองอะไรอยู่มาก แต่ในการปฏิบัติงานของ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ แล้วไม่ใช่เรื่องปฏิบัติงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และการ

ปฏิบัติงานนั้นจะต้องไปทำงานในทุกภูมิภาคของประเทศทั้งในที่ที่เป็นเขา ทั้งในที่ที่เป็น
 ทองนา และเป็นที่ที่มีความยากลำบากในการปฏิบัติงาน และยิ่งไปกว่านั้นการปฏิบัติงาน
 ของการไฟฟ้าผลิต ฯ นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องของตัวบุคคล แต่เป็นเรื่องของรัฐ กรณีใด
 ก็ตาม ถ้ารัฐจะทำอะไรแล้ว ถ้าประชาชนอยู่ในฐานะที่จะยึดถือยึดมั่นเกี่ยวกับสิทธิของ
 ตัวเอง แม้แต่การที่จะเข้าไปสำรวจก็ไม่ให้รัฐเข้าไปทำนั้น ย่อมไม่เกิดความสะดวก
 แก่รัฐเป็นอย่างยิ่ง และการไฟฟ้าผลิต ฯ หรือ อีแกท (EGAT) นี้ก็เป็นองค์กร
 ของรัฐ แล้วก็เป็นองค์กรที่จะต้องสนองความต้องการของประชาชนในเรื่องกระแสไฟฟ้า
 ด้วย เพราะฉะนั้นจึงไม่น่าจะมีปัญหาที่การไฟฟ้าผลิต ฯ หรือรัฐบาลเองจะแก้
 กฎหมายฉบับนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวขึ้น และการที่ให้เกิดความคล่องตัวนั้นก็ไม่ใช่
 เป็นเรื่องของการเข้าไปครอบครองหรือเข้าไปยึดครองในระยะยาว แต่เป็นเพียงการ
 เข้าไปสำรวจในระยะสั้นเพื่อที่จะวางแนวที่จะหาจุดพินิจขั้นสุดท้ายว่าจะเอาหรือไม่เอา
 ส่วนเมื่อตกลงใช้จุดพินิจขั้นสุดท้ายแล้วว่าจะใช้แนวนี้ ก็จะไต่ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อ
 ให้อยู่คงตามลักษณะของกรรมสิทธิ์ของผูครอบครองอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ที่เป็นเจ้าของ
 อสังหาริมทรัพย์นั้น ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดทุกประการ กระผมมีความเชื่อมั่น
 อย่างนั้น แต่สิ่งที่พวกเราไปคำนึงถึงการสูญเสียสิทธิหรืออะไรนั้นก็เป็นการที่จะไม่ให้
 เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าตามที่รัฐบาลได้เสนอ
 กฎหมายฉบับนี้ เข้ามานั้น เป็นเรื่องที่สภาแห่งนี้จะให้ความยินยอมและให้การสนับสนุน
 กฎหมายฉบับนี้ได้

อีกประเด็นหนึ่งนอกเหนือจากการสำรวจนั้นก็เป็นเรื่องของปัญหาขัดข้องใน
 เหตุที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของการไฟฟ้าผลิต ฯ เอง เช่นแนวปักเสาเกินสาย
 ที่เป็นอยู่ในขณะนี้เกิดปัญหาขัดข้อง อาจจะมีเครื่องบินตกเข้ามาในบริเวณนั้น และต้องม
 การแก้ไขในขั้นพัตน์ หรือมีอุบัติเหตุในเรื่องอื่น ถ้าไม่ให้เกิดความคล่องตัวในการแก้ไข
 แล้ว ก็แน่นอนว่าประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้าในบริเวณทั่ว ๆ ไปซึ่งจากการจัดจำหน่ายในบริเวณ
 นั้นก็จะเกิดความเดือดร้อนทั่วไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าถ้ามาซึ่งนำหนักของ

ความเคียดแค้นในการที่จะถกรอนสิทธิโดยการเข้าไปสำรวจหรือเข้าไปครอบครองเพื่อ
แก่ไขว้กับ ความเสียหายที่ประชาชนทั่วไปจะได้รับแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ผู้ครอบครอง
อสังหาริมทรัพย์ทั้งหลายน่าจะยอมให้รัฐบาล กระเมจจึงคิดว่าสภาแห่งนี้จะใช้ดุลพินิจที่
จะผ่านกฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอไปได้ ขอพระองค์

นายอรรถ วิเชียรเจริญ ทานประธานที่เคารพ กระเมจได้รับทราบ
ตามที่ทางรัฐบาลได้ชี้แจงมา ถ้าหากว่าเป็นทั้งที่ทานชี้แจง กระเมจเองก็เข้าใจ แต่ทว่า
การที่จะเข้าไปในสถานที่ของราษฎรนั้น ตามกฎหมายก็เขียนไว้ และกระเมจเองยัง
เกรงว่าในทางปฏิบัติคงจะมีกรณีซึ่งเป็นที่นั้น กล่าวคือว่าในกฎหมายก็เขียนว่าให้
พนักงานหรือลูกจ้างมีอำนาจที่จะใช้สอยหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ในความครอบ
ครองของบุคคลใด ๆ ไม่ใช่แค่เพียงการเดินผ่านการสำรวจ เมื่อกฎหมายเขียนอย่างนี้
ก็อาจจะเข้าไปครอบครองไปใช้สอย ถูกละ ก็คงเพื่อการที่กำหนด แต่ก็จะจะเป็น
การใช้สอยหรือครอบครองซึ่งเป็นการขัดประโยชน์กับการใช้ประโยชน์ของราษฎรในการ
ทำมาหากินในการเพาะปลูกหรืออะไรก็ได้ แล้วลักษณะก็ยิ่งแข็งขันว่าการใช้สอยหรือการ
ครอบครองนั้นก็อาจจะเป็นการเสียหาย จึงไม่เคยความในวรรคทายมาว่า ถ้าหากว่าเกิด
ความเสียหายใด ๆ ละก็อาจจะเรียกร้องได้ กระเมจจะไม่เข้าไปในรายละเอียด
เพราะเหตุว่าเป็นชั้นของการพิจารณาหลักการ ซึ่งก็จะถูกกันในหลักการว่าเป็นการ
สมควรหรือไม่ หลักการในที่นี้ก็คือว่าเป็นแค่เพียงเพื่อประโยชน์ดังกล่าวตามที่ระบุนั้น -
การที่จะไปมีอำนาจเข้าไปใช้สอยหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์ถึงจะเป็นการชั่วคราว
ก็ตาม แต่ชั่วคราวนั้น เป็นระยะเวลาเท่าไร อย่างไร การใช้สอยจะเป็นการขัด
ประโยชน์ของราษฎรอย่างไร อันนี้กระเมจเป็นห่วง และก็จะให้เกิดการเรียกร้อง
สิทธิอะไรนั้น ถ้าหากว่าเป็นราษฎรซึ่งอยู่ในชนบทไม่ได้รับการศึกษาไม่รู้เรื่อง การที่
จะไปตั้งขอเรียกร้องอย่างไร อะไรขออะไรนั้นก็เป็นการลำบาก และยังกังวลว่าหาก
ว่าไม่พอใจในเรื่องความเสียหายที่เกิดขึ้น ก็ให้ใช้กฎหมายอนุญาตตุลาการ อันนี้ก็มี
ทานสมาชิกก็ออกไปแล้ว การที่จะนำกรณีเรื่องการให้อนุญาตตุลาการมาวินิจฉัยนั้น

ถ้าหากว่าผู้เสียหายเป็นบุคคลเพียงคนเดียว เป็นชาวไร่ชาวนาซึ่งไม่รู้ไม่ทราบเรื่อง -
 กระทบเกรงว่าจะไม่ได้รับการชดเชยทดแทนตามสมควร แต่ก็เป็นปัญหาเล็กน้อย
 ปัญหาสำคัญก็คือการที่จะให้เขาไปครอบครองใช้สอยได้นั้นเป็นการที่เขาไปลิดรอนสิทธิ
 ของผู้เป็นเจ้าของในการเพาะปลูกทำมาหากินหรือใช้เพื่อการอื่น ก็น่าที่จะแจ้งให้เขา
 ทราบ กระผมยังไม่แน่ใจ

อีกประการหนึ่งเท่าที่กระผมทราบและได้เคยเห็น ในท้องที่ชนบทแม้จะ
 ไม่มีโฉนดอยู่ในท้องที่นั้นหรือมีเป็นบางส่วน ทางกรมที่ดินก็มีแผนที่แสดงเขตของการ
 ครอบครองเอกสารสิทธิ์ ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงเป็นโฉนด แต่ว่าเป็น ส.ค. กมี น.ส.๓ กมี
 เป็นที่ครอบครองซึ่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่าที่มีการแสดงเขต ในที่เหล่านั้นถ้ามีเอกสาร
 แสดงสิทธิว่าเป็นที่ครอบครองซึ่งมี ส.ค. กตาม มี น.ส.๓ กตาม ทางพนักงานหรือ
 ลูกจ้างขององค์การไฟฟ้าผลิต ๆ ก็น่าที่จะแจ้งให้กับเจ้าของผู้ครอบครองนั้นทราบ
 โดยตรง น่าจะเคารพซึ่งกรรมสิทธิ์ของบุคคล ถ้าเราทำได้ก็น่าที่จะทำ ไม่น่าที่จะมา
 ออกกฎหมายไปลิดรอนสิทธิเขา หรือเป็นการที่จะให้ความสะดวกจนไม่เคารพสิทธิของ
 ราษฎร ขอบพระคุณครับ

นายเกษม จาติกวณิช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติมเล็กน้อยในหลักปฏิบัติ
 กระผมเองไม่ใช่นักกฎหมาย ถ้าเกี่ยวกับข้อซักข้อในคานาคำหนังสืออันนี้ก็อาจจะมีการ
 แก้ไขได้ในชั้นกรรมาธิการ แต่หลักการที่ขอเปลี่ยนแปลงก็คือว่า หลักการใหญ่เดิมนี้จะ
 แจกคชหนังสือ แต่มีสำรวจในเรื่องการเข้าไปทางน เพียงแค่ขอว่าในชั้นสำรวจ
 เบื้องต้นที่เราจะไปชี้คเส้น เพราะเรายังไม่แน่ใจว่าไปทางไหนคืออย่างไรบ้างที่ต้อง
 ล่องวางในแผนที่ แล้วก็เข้าไปเก็บสำรวจดูเท่านั้น ที่จะขอทำอย่างนี้ คือประกาศ
 ที่อำเภอว่าเราจะวางแนวสายไปอย่างนี้ เพราะในชั้นต้นนี้ยากมากครับที่จะทราบว่า
 ใครเป็นเจ้าของแล้ว โดยมากบางที่ก็ไปขบเจ้าของอยุธยากรุงเทพฯ ท่านก็ไม่ค่อยสนใจว่า
 ที่ของท่านมีอยู่ที่ไหนบ้าง บางที่ท่านก็ไม่รู้ด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นคิดต่อยาก แล้วสาย

แนวหนึ่งนี้เป็นพัน ๆ ราย ถ้าเราไปติดขัดอยู่เพียง ๒ - ๓ เจ้าของเท่านั้นละครับ ไปไม่ได้แล้ว

ที่ในเรื่องกรรมสิทธิ์นั้น กระผมต้องขอเรียนว่า เราคงเคารพ ถึงแม้จะมีกฎหมายฉบับนี้แก้ไขแล้ว เราก็จะพยายามทำอย่างระมัดระวัง แต่ในกรณีที่ทำไม่ได้ ก็ขอประกาศอย่างว่านี่ คือประกาศแล้วก็ไม่ใช่ว่าจะเข้าไปโดยไม่บอกเจ้าของ เราอาจจะต้องถือประกาศนี้ไป แล้วยังคงไปแจ้งกับเจ้าของ เขาว่าพวกรุ่นนี้จะนับมาเดินหรืออะไรก็คงปฏิบัติไป ไม่เช่นนั้นสู้มั่วสุมหาเงินเข้าไปก็ถูกยิงจนครบ เขาคงไม่ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้า ฯ ซึ่งกระผมก็เชื่อมั่นว่า เขาก็คงพยายามจะรักษาสิทธิของเอกชนหรือของเจ้าของที่ แต่ว่าติดขัดในเรื่องสำรวจชั้นดินแต่ละครั้ง เมื่อสำรวจชั้นดินเสร็จแล้ว เมื่อจะไปวางแนวจริง ๆ นั้นเราคงปฏิบัติอย่างเกินนะครับ เมื่อสำรวจจริง ๆ ก็คงไปแจ้งเจ้าของ เพราะฉะนั้นเราเริ่มจะรู้อะไรมากขึ้นแล้วว่าเจ้าของอยู่ที่ไหนก็พยายามไป นอกเสียจากว่าเมื่อทำตาม (ก) แล้วยังหาเจ้าของไม่ได้ ก็ขอไปประกาศแทนไม่อย่างนั้นงานเราไม่เดิน อันนี้ครับที่ต้องขอรองกันก็เรื่องปฏิบัติ เราพบอุปสรรคนี้นี้มากเหลือเกินแต่ก็จะขอรับว่าเรื่องสิทธิของผู้เป็นเจ้าของที่ดินนั้นเราจะต้องรักษาไว้ เราไม่ละเมิดนั้น แล้วก็ขอความกรุณาว่าเพื่อให้งานของรัฐนี้ไต่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วสมควรความมุ่งหมาย ก็ขอให้ท่านได้กรุณาให้โอกาสการไฟฟ้า ฯ รับใช้ประชาชนได้เร็วยิ่งขึ้น

นายนิพิพัฒน์ ซาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิพัฒน์ ซาลีจันทร์ กระผมใคร ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ เพราะเหตุว่าจะให้ความสะดวกแก่การปฏิบัติงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ อย่างที่ความมา แคว้อ่านอาจเพิ่มเติมที่การไฟฟ้า ฯ ขอมานี้ กระผมเห็นว่าไม่เป็นไปตามที่ท่านว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ หรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ขี้นมาเมื่อก่อน คือว่าจะขอความสะดวกเฉพาะการสำรวจเบื้องต้นครับ แคว้ความมาตรา ๒๔ (ค) นั้น การไฟฟ้า ฯ ขอความสะดวกในกรณีหลังจากได้เลือกแนวแล้วควายนะครับ คือเมื่อได้

LIART

กำหนดแน่นอนแล้วว่าแนวทางของระบบสายส่งหรือว่าซับสเทชัน (Substation) จะอยู่ที่ไหนแล้วก็ยังประกาศที่อำเภออีกด้วย อันนี้กระผมเห็นว่าโดยที่ในมาตรา ๒๔ นี้ให้อำนาจการไฟฟ้า ฯ นอกจากจะใช้สายแล้ว ยังเข้าครอบครองอีกด้วย ถึงแม้จะไม่ใช้เคเบิลแล้ว แต่ว่าอาจจะ เป็น ไร่นา ส่วน ของราษฎร เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเมื่อการไฟฟ้า ฯ ได้กำหนดแน่นอนแล้วว่าแนวทางสายส่งจะไปทางไหน ซับสเทชันจะวางอยู่ที่ไหนแล้ว ก็หน้าที่จะหาตัวเจ้าของที่ดินได้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าใน (ข) นั้นกระผมก็เห็นด้วยว่าจะมีประกาศที่ว่าการอำเภออาจจะเพียงพอ แต่ว่ากระผมคิดว่าถ้าหากเป็นได้ก็อยากจะให้ปิดประกาศที่บ้านของผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านหรือตำบลที่แนวทางนั้นจะผ่านอีกด้วย เพราะว่าการราษฎรนั้นมัน ๆ จะไปอำเภอสักที่หนึ่ง ถ้าเมื่อเขาไม่มีเรื่องเกี่ยวข้อง เขาก็ไม่ไปนะครับ เพราะฉะนั้นรู้สึกว่ามีผู้ใหญ่บ้านจะใกล้ชิดกับราษฎรมากกว่า

สำหรับ (ค) นั้นกระผมเห็นว่าถ้าเมื่อไม่เป็นการทำให้งานล่าช้าอะไรมากเกินไป ซึ่งความจริง กฟผ. ก็ได้ก่อสร้างสายส่งมานับเป็นหมื่นกิโลเมตรอยู่แล้วก็โดยที่ไม่ได้อำนาจอันนี้ กระผมคิดว่าถ้าเมื่อให้อำนาจใน (ข) ไปแล้วก็จะทำให้สะดวกยิ่งขึ้น ส่วน (ค) นั้นกระผมคิดว่าอยากจะขอใหม่ปฏิบัติตามเดิมะครับ คือหมายความว่า เมื่อได้สำรวจกำหนดแนวทางแน่นอนไปแล้วละก็ อยากจะให้ติดคอ ในกรณีที่เขาไปครอบครองเท่านั้นให้เจ้าของของสิ่งทวาริมทรัพย์นั้นทราบเสียก่อน ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเราได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วนะครับ รัฐบาลก็ยินดีที่จะรับเอาข้อสังเกตของท่านสมาชิกทั้งหลายไปแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่ ๒ คือให้แปรญัตติก่อนได้ครับ ก็คิดว่าควรจะขอมติได้ แต่ว่าท่านผู้ใดเห็นควรที่จะอภิปรายต่อไปก็เชิญครับ คุณธรรมมนูจะขออภิปรายต่อไปหรือครับ

นายธรรมมนู ตัณฑิ : ครับ คือกระผมไม่ค่อยสนใจในเรื่องข้อบังคับมากนักครับ แต่รู้สึกว่าเราอภิปรายตอนนี้ คือกระผมก็เห็นควรรับหลักการ แต่ว่าเพียงเสนอแนะเพื่อใหกฎหมายฉบับนี้ใช้ได้ผลยิ่งขึ้นเท่านั้นเอง ที่นี้ถ้าหากว่า

รับหลักการไปแล้วในวาระที่ ๒ ถ้าเผื่อว่าทางรัฐบาลขอให้ใช้กรรมวิธีการเต็มสภาพิจารณา กระผมรู้สึกว่าจะทางปฏิบัติจะพิจารณาแยก โดยเฉพาะกระผมขอตั้งข้อสังเกตในเรื่องข้อกฎหมาย มาตรา ๒๔ ซึ่งมีมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ ที่เกี่ยวข้องและไม่ตรงกับมาตรา ๒๔ ที่จะต้องแก้ไข ท่านสมาชิกผู้เกียรติในสภานี้ก็ไม่มีพระราชบัญญัติเดิมที่จะคู่ก็ให้ความเห็นไม่ได้ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ และถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะไม่ใช้กรรมวิธีการเต็มสภาพิจารณา ใช้กรรมวิธีการวิสามัญพิจารณา กระผมก็เกรงว่าท่านสมาชิกสภาผู้เกียรติจะขอแปรญัตติไม่ได้ เพราะเกรงว่าจะเป็นการขอแปรญัตติเกินหลักการ ก็จะตกมาตายโดยอัตโนมัติไปเลย เพราะฉะนั้นการปิดอภิปรายนี้กระผมรู้สึกว่าจะมีผลเหมือนกับปิดปากสมาชิกไม่ให้พูดในเรื่องมาตรา ๒๔ นี้ ซึ่งมีผลถึงมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เกี่ยวผมขอรวมขอมก่อน รัฐบาลจะใช้เวลาตามสมควรหรือไม่ครับ

นายสมภพ ไทกระดิกย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระผมขอชี้แจงปัญหาข้อข้องใจของท่านสมาชิกคนสุดท้ายที่ท่านมีความห่วงใยวาระร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานั้นได้มีขอบกรอบบางประการ คือในทหระณะของท่านนั้นท่านเห็นวาระร่างของรัฐบาลนั้นไม่ได้แก้ไขมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๔ เพราะวามตรา ๓๐ และมาตรา ๓๔ นั้นได้อางมาถึงมาตรา ๒๔ พรรคสามและพรรคสอง รัฐบาลขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้มีความละเอียดลออตรวจมาตราต่าง ๆ แต่กระผมใคร่อยากจะขอกราบเรียนว่า ในเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้พิจารณาแล้ว เหตุที่ความเข้าใจของสมาชิกกับรัฐบาลไม่ตรงกันนั้นก็เป็นเรื่องของการเข้าใจคำว่า "พรรค" กระผมขอประธานกราบเรียนว่าในมาตรา ๒๔ ของกฎหมายปัจจุบันนั้น ถ้ามีข้อยกขามี ๕ ข้อยก แต่ฉบับร่างปัจจุบัน ร่างที่ท่านสมาชิกกำลังพิจารณาอยู่มี ๘ ข้อยก ในระบบการร่างกฎหมายนั้นเขาเรียกข้อยกกันว่า "พรรค" แต่ในกรณีใหม่ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) เขาไม่เรียกว่า "พรรค" เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านสมาชิก

ที่มีความสงสัยได้โปรดพิจารณาครุร่างมาตรา ๒๘ ท่านจะเห็นได้ว่ามีวรรคที่ไม่มี (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) อยู่อีกสองวรรค คือวรรครองสุดท้ายกับวรรคสุดท้าย วรรครองสุดท้าย ในระบบการร่างกฎหมายเขาเรียกว่า "วรรคสอง" วรรคสุดท้ายเขาเรียกว่า "วรรคสาม" ตรงกับมาตรา ๒๘ ปัจจุบัน ส่วน (๑) นั้นเราไม่เรียกกันว่า "วรรค" บางคนก็เรียกวรรคหนึ่งว่า "(๑)" บางทีก็เรียกอนุมาตรา ๑ สุกแล้วแต่ แต่โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับทั้งในระบบศาลยุติธรรมและในระบบราชการ คำว่า "วรรค" นั้นคงไม่มีวงเล็บอยู่ข้างหน้าครับ เพราะฉะนั้นเมื่อได้ข้อหลักข้อนี้แล้ว ร่างที่รัฐบาลเสนอมานั้นก็ไม่มีขอบพร่อง เป็นไปได้ ไข้งกับกับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ ได้

กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนเพื่อความกระจ่างแจ้งเพื่อประกอบการพิจารณาในการแปรญัตติด้วย คือท่านสมาชิกมีความข้องใจในเรื่องวรรคสุดท้ายได้บัญญัติว่าเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นโดยการกระทำของพนักงานหรือลูกจ้าง เจ้าของผู้เสียหายมีสิทธิเรียกค่าทดแทนจาก กฟผ. ได้ และถ้าหากว่าไม่สามารถตกลงกันได้ ก็ให้นำข้อพิพาทนั้นไปส่งอนุญาโตตุลาการและกระบวนการในการที่จะดำเนินการนั้นก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ที่ร่างของรัฐบาลได้บัญญัติมาตรการทำนองนั้น โดยเราได้ใคร่ครวญเห็นว่าถ้าหากจะปล่อยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้นไปเรียกร้องค่าทดแทนโดยทางกระบวนการศาลยุติธรรมแล้ว ก็ยอมเป็นที่แน่นอนจะเพิ่มภาระให้แก่เจ้าของผู้ได้รับความเสียหาย เพราะจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล จะต้องเสียค่าทนาย แต่หากว่ารัฐบาลได้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ โดยรัฐบาลจะตั้งกรรมการ ๓ คนเข้าไปเจรจากับเจ้าของผู้เสียหายเพื่อพิจารณาข้อพิพาทให้ แต่หากว่าไม่ตกลง ก็จะใช้ระบบอนุญาโตตุลาการซึ่งระบบนี้เป็นวิธีการที่จะช่วยให้เจ้าของไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเหมือนกับการไปดำเนินคดีที่ศาล ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ เพื่อประกอบการแปรญัตติของท่านสมาชิกที่ห่วงใยก็เช่นเดียวกัน ท่านกล่าวว่าคำว่า "พนักงานหรือลูกจ้าง" นั้นไม่ควรจะใช้ แต่ควรจะใช้คำว่า "กฟผ." แทน อันนี้ก็สุกแล้วแต่ความเห็นของท่านที่ท่านจะพิจารณา แต่กระผมใคร่

ขอกราบเรียนขอโทษเสียไว้ว่า การจะใช้คำว่า "พนักงานหรือลูกจ้าง" หรือ "กพย." นั้น ขอให้ท่านโปรดพิจารณาถึงกริยาที่ใช้ต่อไป อย่างวรรคหนึ่งบอกว่าพนักงานหรือลูกจ้างที่จะใช้สอยหรือเข้าครอบครอง ด้วยบุคคลธรรมดาที่เดินได้เท่านั้นที่จะใช้สอยหรือครอบครองได้ แต่ กพย. เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นไม่ควรจะใช้คำนี้เข้าไปใช้สอย อันนี้ขอได้พิจารณาถึงกริยาที่ตามมา เพราะฉะนั้นอย่างกรณีวรรคสองที่บอกว่า "ให้พนักงานหรือลูกจ้างแสดงบัตรประจำตัว" อันนี้ก็จะเห็นชัด คำว่า "แสดงบัตรประจำตัว" นั้นจะใช้บอกให้ กพย. แสดงบัตรประจำตัวนั้นเป็นไปไม่ได้ นี่ประการหนึ่ง

ประการสุดท้าย ท่านที่หวังไว้ว่าการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างนั้น อาจจะเกินเลยไป อาจจะใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน กระทั่งขอกราบเรียนว่า ในการปฏิบัติงานของรัฐวิสาหกิจนั้น เราก็ระมัดระวังในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าพนักงานหรือลูกจ้างกลุ่มใดหน่วยใดที่ยังมีภาระในการที่จะไปเกินสำรวม เขาจะต้องมีหนังสือกำกับไว้ท่วงวามที่อย่างนั้น ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันก็จะต้องแสดงบัตรประจำตัวด้วย เราไม่ได้ปล่อยให้หละหลวมไปเลยนะครับ ขอกราบเรียนให้เกิดความไว้วางใจได้ อันนี้กระผมเข้าใจว่ากระผมได้กราบเรียนถึงข้อข้องใจของท่านสมาชิกทุกข้อทุกประการแล้ว กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนถามอีกอย่างหนึ่งว่ารัฐบาลจะขอให้พิจารณาตรวจสอบหรือไม่

นายสมภพ โทกระกิจย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญ ชุดการปกครองพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเปิดโอกาสให้ใช้เวลาแปรญัตติตามสมควรนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

LIART

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการครับ

พลโท บุญเรือน บัวจรรยา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามขอ
บังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญ
ชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามขอบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็ให้เป็น
ไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนท่านสมาชิก
ทั้งหลายให้ทราบว่า ความที่เรียนไว้แล้วว่าจะได้ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายความรู้
เป็นพิเศษให้แก่ท่านสมาชิก และคราวที่แล้วต้องเลื่อนไปเพราะว่าการประชุมยืดเยื้อ
ไปนาน ความที่ท่านรองประธานกับผมได้หารือกันนั้น สำหรับการบรรยายพิเศษเราจะ
มุ่งถึงเรื่องเศรษฐกิจเป็นเรื่องแรก เรื่องนโยบายต่างประเทศเป็นเรื่องต่อมา เรื่อง
ความมั่นคงของชาติก็ถัดไปตามลำดับ แต่ถึงแม้วันนี้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
ไม่ว่าง เพราะฉะนั้นผมจึงได้เรียนเชิญคอกเตอร์ อุดิศร์ ปาจารย์างกูร รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งท่านเพิ่งไปเจรจากับเขมรมา และก็เพิ่งกลับมา
ถึงเมื่อวานนี้ ท่านก็รับที่จะมาบรรยายให้ฟัง แล้วก็ยินดีจะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิก
ซักถามข้อข้องใจด้วย เพราะฉะนั้นหลังจากการปิดประชุมนี้แล้วผมจะขอให้พักประมาณ
๑๐ นาทีนะครับ หลังจากนั้นเฉพาะผู้ที่สนใจก็ขอเชิญเข้ามาประชุม แล้วก็เป็นการ
ประชุมภายในระหว่างสมาชิกเท่านั้น เพื่อจะได้มีโอกาสพูดคุยกันเพิ่มเติมกับรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ และก็ได้ของคการกระจายเสียงออกไปข้างนอกด้วย

LIART

คงรู้กันอยู่ในเฉพาะที่ประชุมนี้เท่านั้น ผมจะให้พักประมาณ ๑๐ นาทีนะครับ ส่วนผู้ที่ไม่สนใจก็ไม่เป็นอะไรครับ ก็เชิญกลับได้ แต่ผู้สนใจก็ขอเชิญฟังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศบรรยาย เรื่องสถานการณ์รอบ ๆ บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขมร ซึ่งท่านเพิ่งกลับมา

วันนี้ผมกระเบียดวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่าน
ขอมีประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

แจกจ่ายงานการประชุม

กรรณิการ์ สิงหะเขลิน	สรรพศิริ อรรถวิวัฒน์
ภูษงค์ เอกบุตร	กรรณา พิมพ์สุวรรณ
สมชาย ทาวอุทม	สมศรี ใจอนนอม
อาภรณ์ พงษ์นาค	เปรมจิต บุญหลอ
อุทุมพร แก้วสฤติย์	พัชนี คล้ายสุวรรณ
สายสุนีย์ พันธนะ	กัลยา สวรรุศิลป์

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

นางวิมล เจริญเจริญ

นางอนงค์ อิศรภักดี

นายสมพงษ์ ศรีสุธี

นายเฉลิมชัย เล็กชม

พลโท หิรัญ ศิริวัฒน์

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์

พันเอก สงวน คำวงษา

ตรวจแล้ว วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๘ / - (-)

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๑

हरिन हंसकुल

(พลอากาศเอก हरिन हंसकुल)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ